

به دلایل مختلف زنبورهای یک کندو متفقاً به ذخایر عسل یک کندوی خاص حملهور می‌شوند. این پدیده غارت نام داشته و به دو صورت به عمل می‌پوندد: یعنی عمل تهاجم می‌تواند هم بسیار سنگین و مشهود باشد و هم به صورت خفیف و نامشهود، که در هر دو صورت و در اغلب موارد به دلیل بی‌توجهی زنبوردار به عملیات اصولی زنبورداری شروع و گسترش می‌یابد. غارت سنگین بسیار واضح بوده و شناسایی آن مشکل آفرین نیست، چرا که در این مورد یک نبرد وسیع و سنگین بین زنبورهای نگهبان و مهاجم روی میدهد، و معمولاً در مجموعه کندوها فرآگیر نبوده و صرفاً در بعضی از آنها مشاهده می‌شود، ولی این امکان نیز وجود دارد که تمام جمعیت‌ها به این عارضه مبتلا گردند.

جمعیت کندوی غارتگر در ابتداء علائم خاصی از خود نشان میدهد، فعالیت جمع آوری شهد را رها نموده و حالت تحرک فراینده و شدید به خود گرفته و سپس در یک توده متراکم به سوی یک هدف مشخص حمله می‌کند.

این زنبورها که فعالیت معمولی خویش را کنار گذاشته‌اند، دارای پرواز منظم و همیشگی خویش نیستند. جلوی محل ورودی به کندوی مورد تهاجم درگیری‌های بسیار مشهودی به صورت جنگ‌های تن به تن به چشم می‌خورد، که کارگرهای مهاجم از یک سو و نگهبانان کندوی مورد تهاجم از سوی دیگر به زورآزمایی پرداخته‌اند. تشخیص این نوع درگیری‌ها آسان است. بر لبۀ جلوی کندو زنبورهایی به چشم می‌خورند که درهم آویخته و بر روی هم غلت می‌خورند. این جنگ تن به تن، در اغلب موارد با مرگ یکی از طرفین درگیر و یا هردو طرف خاتمه می‌یابد و در پایان نبرد تلی از لاشهای جلوی کندو انبار می‌شود. این نکته قابل توجه است که زنبور کارگری که به هر طریق در نبرد پیروز می‌شود، دیگر در شرایط ایده‌آل خود در جهت پیشبرد فعالیت‌های معمولی کندو نخواهد بود. بنابراین خسارت «غارت» محدود به سرقت عسل نیست، بلکه فرآگیر بوده و نیروهای زخمی و معلول را نیز دربر می‌گیرد. زمانی که غارت سنگین به وقوع می‌پوندد زنبورهای متهاجم هیچ زنبوری را تا فاصله چند صد متری از محل خود تحمل نکرده و او را در امان نخواهند گذاشت. نکته قابل توجه این است که کلیه زنبورهای مجاور این حالت را حسّ کرده و به حالت آماده

غارت یا سرقت عسل توسط کندوهای مجاور

منبع: مجله vita in campagna چاپ ایتالیا

مترجم: حسن حاج نجّاری

در صورت عدم وجود یک زنبوردار دیگر در منطقه نزدیک ما بوسیله پاشیدن آرد قادر خواهیم شد تا کندوی غارتگران را مورد شناسایی قرار دهیم. خطر غارت خفیف همانند نوع دیگر آن خطر امکان شیوع بیماری هاست. ضمناً، علاوه بر این خطر، خطر دیگری نیز وجود دارد. چرا که اگر غارت خفیف بعد از انجام کنترل پاییزه زنبوردار اتفاق افتاد، سبب نابودی ذخیره غذایی زمستانه کندوی غارتزده شده و آنان را برادر بی غذایی با مرگ مواجه خواهد کرد.

«دلایل غارت»

غارت پدیده ایست که می تواند در تمام لحظات فضول فعال سال (بهار - تابستان - پاییز) واقع شود، ولی به هر صورت توسط فاکتورهای نظیر آب و هوا، اوضاع نامساعد داخلی کندو، و اشتباهات احتمالی در عملیات زنبورداری نیز شدت وضعف می یابد.

۱- «شرایط محیطی»

در مدت زمانی که گل به حد وفور وجود دارد، زنبورها شدیداً مشغول جمع آوری شهد و گرده گل ها بوده و بسیار به ندرت اتفاق می افتاد از کار خود که از اولین طلیعه های سحر آغاز و تا پایان روز ادامه می یابد، دست بکشند. این زمان مناسب ترین فرصت جهت بازدید از کندوهای است، چون زنبورها فرصت تأمل درباره حضور ما را ندارند و لهذا احتیاجی به سرکش زنبورداری و یا مواد دودزا نیست. علاوه بر این، امکان انجام عملیات گوناگونی به منظور حصول اطمینان از عدم پدیده غارت وجود دارد. برای مثال: می توانیم یک قاب عسل را بیرون کشیده، آن را به صورت افقی نگاه داشته و روی کندوی باز تکانش دهیم، به شکلی که شهد و گرده های تازه چیده شده موجود در آن بیرون بریزد. با این روش می توان قدرت جمع آوری مقدار گرده بوسیله زنبورهای کارگر و در حقیقت سلامت عمومی در قدرت کاری آنان را تخمين زد. قطراتی که بر روی چوبهای قاب می ریزند توسط کارگران همان جمعیت مجدداً مکیده و انبار شده و از ورود غارتگران ممانعت به عمل می آید.

در فصل شهدخیز سال کارگران حقیقتاً وقت خود را روی چند قطره عسل خام تلف نمی کنند. در این فاصله زمانی غنی از سال جهت تسهیل در مشاهده خود، می توانیم قابهای عسل را پس از بیرون کشیدن برای یک مدت به کندو تکیه داده و

است، چرا که وسیله ای برای شیوع بیماری ها نه تنها در کندوهای مختلف همان زنبورداری، بلکه باعث ابتلای زنبورداری های مجاور نیز میگردد. «غارت خفیف» بر عکس غارت سنگین دارای آثار و مظاهر بیرونی مشخصی نیست. این نوع غارت در زمانی طولانی، بدون وقوع جنگ های خشونت بار بین گل ها و به طرقه ای کم و بیش پنهان واقع می گردد. در غارت خفیف، کارگران یک گل نی با فریب دادن نگهبان کندوی دیگر، سارقانه وارد آن شده و در هریار فقط مقدار کمی از ذخایر عسل موجود را استفاده می کنند.

این گونه سرقت بیشتر در اوقاتی دیده می شود که در جعبه کندوها ترک خورده کی، شکاف یا سوراخی وجود دارد که حکم یک مدخل ثانوی را برای غارتگران پیدا می کند. معمولاً، نوع دوم غارت از آنچه زنبورداران مخفی می ماند و گل نی مورد تهاجم نیز کم ترین عکس العمل دفاعی از خود نشان نمیدهد. جهت کشف سرقت بایستی کارگران را در هنگام ورود زیر نظر گرفت. در صورت وجود حرکت های مشکوک در محل مدخل کندو، بایستی اطمینان حاصل کرد که ای کارگران سارق احتمالاً سعی ورود به کندو را دارند یا خیر. برای حصول اطمینان نیز، یکی از زنبورهای در حال خروج را گرفته و معاینه می کنیم. اگر زنبور غارتگر باشد کیسه عسل او پُر است که محتوای آن را به صورت قطرات از نوک زبانش پس میدهد. بر عکس زنبور غارتگر، زنبور شهدآور هنگام خروج دارای کیسه عسلی کاملاً خالی بوده و در دست ما هیچ قطره ای از نوک زبانش بیرون نخواهد زد. در این مورد نیز،

باش در می آیند، و این به علت صدور یک فرمان ویژه از محل نیش گاه کلیه زنبورهای مهاجم است، در حقیقت وجود حالت آماده باش و وجود فرمون ویژه در فضای دقیقاً باهم در رابطه مستقیم می باشند. مدت زیادی نمی گذرد تا مهاجمین پس از پُشته کردن گروه بی شماری از اجسام در جلوی مدخل کندو وارد آن شده و به غارت موجودی عسل آن می پردازنند. اگر زنبورهایی که در این مرحله از زمان از کندو خارج می شوند را مورد معاینه قرار دهیم، متوجه خواهیم شد که آنان دارای شکمی بسیار متورم و آماس کرده هستند، در حالی که زنبورهای در حال ورود با شکمی باریک، می روند تا حاصل غارت لحظه بعد را برای گل نی شان حمل نمایند. جهت شناسایی گل نی کندوی غارتگر، کافی است مقداری آرد جلوی کندوی غارتزده پاشیم تا بینیم زنبورهای آغشته به آرد به کدام کندو برمی گرددند. به محض مشاهده پدیده غارت پایستی مداخله کرد و گرنه کندوی غارت زده کلاً نابود می شود. بدینختانه، یکی از ترفندهای جمعیت مهاجم کشتن ملکه برای سلب قدرت مقاومت از مجموعه خانواده کندوی مورد حمله است. روش است که کندوی بدون ملکه یتیم باقی مانده، بدون ذخایر و دارای اعضا می منهد هیچ گونه احتمالی برای رُشد و گسترش نخواهد داشت و محکوم به نابودی خواهد بود. البته، جمعیت مهاجم نیز خساراتی را متحمل می شوند، زیرا کارگران مهاجم به سرعت پیر و فوت شده و به نوبه خود قادر به انجام عملیات محوله در کندو نخواهند بود.

از سوی دیگر در طول مبارزه تعدادی از زنبورها ناپدید و مفقود می شوند، اینان در حالی که خود را دور از خانه می یابند دیگر به کندوی خویش رجعت نمی کنند.

خطر اصلی مربوط به پدیده غارت امکان شیوع بیماری هاست. همان گونه که در جنگل قوی بر ضعیف حاکمیت دارد و حیوان ضعیف تر همیشه طعمه آسانی محسوب می شود در يك مجتمع زنبورداری نیز چنین است. در حقیقت کندویی مورد حمله خانواده های قوی تر واقع می شود که دارای اعضا می ضعیف یا مريض باشد. وجود بیماری در میان گل نی ضعیف مورد تهاجم، حمله کندگان قوی را نیز در معرض آلدگی قرار میدهد. مهاجمین آلد، ابتدا ناقل میکرب بیماری موجود در کندوی مورد حمله به کندوی خود و سپس به کندوهای دیگر خواهند بود. «غارت» از این بعد دارای مضرات بیشتری

دُور می‌زند، جمیعت‌های ویژه تولید ملکه و جمیعت تولید ژله رویال می‌باشد. به همین طریق، در محل‌های پرورش زنبور عسل جایی که اقدام به تشکیل کلنی‌های جدید می‌شود، بایستی کمال دقت را به عمل آورد، چرا که کلنی‌های کم جمیعت و ضعیف به صورت همزمان در کنار کلنی‌های قوی تر قرار می‌گیرند، که در صورت کمبود غذا، کلنی قوی به عنوان یک خطر بالقوه تبدیل به یک خطر بالفعل شده و به غارت همسایگان خواهد پرداخت.

۳- «اشتباهات زنبوردار»

در اغلب موارد پیدایش غارت ریشه در اشتباهات عملیات زنبورداری دارد که از میان آنان به چند مورد مهم اشاره می‌کنیم.

۳-۱- بازدیدهای زیاده از حد طولانی از کندو، چه در زمان پایان شهددهی گل‌ها و چه زمانی که جریان شهددهی قلیل وجود دارد.

۳-۲- انجام عملیات زنبورداری در ساعت نامناسب. مثلاً: قراردادن شانه‌های عسل‌گیری شده در کندو در طول ساعات صبح و بعد از ظهر به جای شب. بوی قوی عسل زنبور را تحریک به غارت می‌کند و اگر عسل‌گیری از کندو در روز انجام پذیرد، نتایج وخیمی در برخواهد داشت.

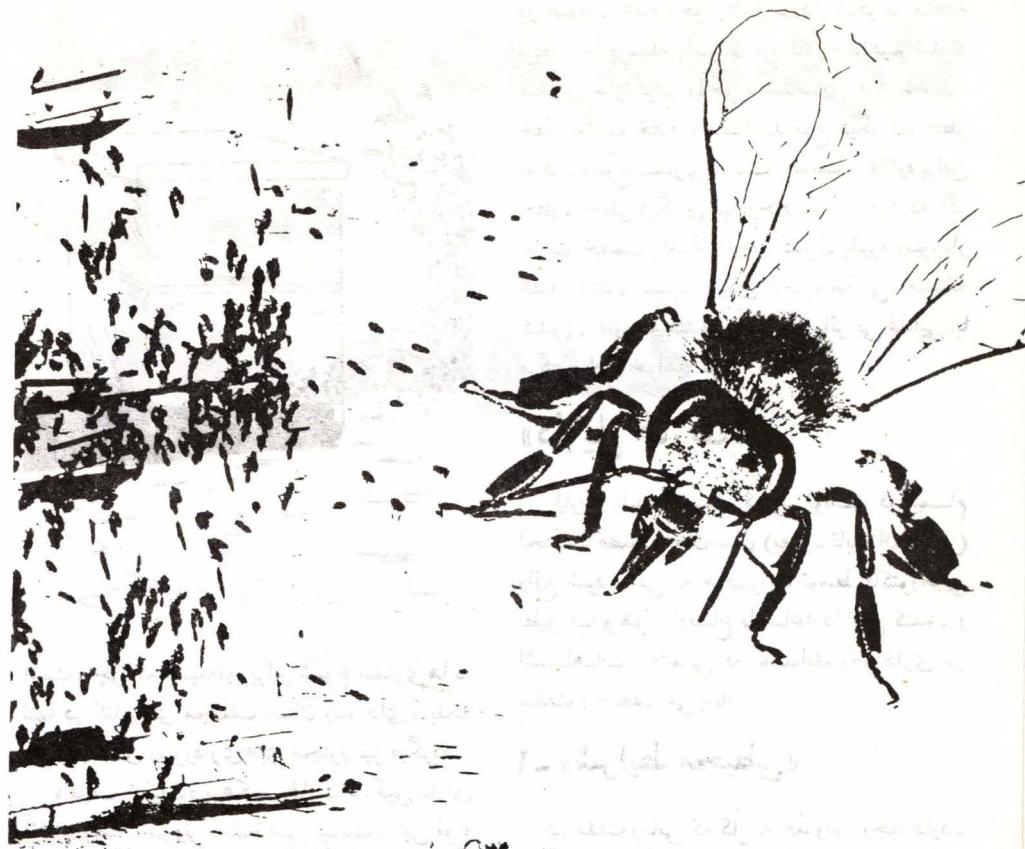
۳-۳- در زمان کاهش گل‌دهی در صورت شکستن شانه‌های عسل در هنگام بازدید کنترل، ریزش عسل باعث هجوم غارتگرانی می‌شود که جذب کوچکترین قطره آن می‌شوند.

۳-۴- باقی گزاردن قطعات مختلف کندوی اغشته به عسل، شانه‌های عسل‌گیری شده و نشده و دیگر وسایل، همگی سبب تحریک غریزه تجاوزگری زنبورها به کندوی ضعیف‌تر می‌گردد، که نهایتاً عادت به استفاده از غذای «رایگان» پیدا می‌کنند. علاوه براین، غارت در میان جمیعت‌هایی که در محل ثابتی بوده، توسط دسته‌ای که کندوهایشان کوچ داده شده است نیز دیده می‌شود.

این مورد وقتی واقع می‌شود که زنبورهای کندوهای کوچ داده شده به دلیل استفاده از مواد غذایی گل‌های متنوع دارای رشد بیشتری بوده و از قدرت کاری و تولید مثل بیشتری برخوردارند.

در حالی که کلنی‌های ثابت صرفاً به استفاده از یک نوع فلور محدود منطقه، در طول سال پرداخته که در نتیجه جمیعت آنان نسبت به دسته قبل از رشد کمتری برخوردارند.

در این شرایط هم امکان صورت پذیرفتن غارت بسیار زیاد است. *

خاص کلنی‌هایی که هنوز به صورت خوشة زمستانی مانده‌اند، به اندازه کافی نگهبانی نمی‌شوند، و این خود انگیزه‌ای قوی برای شروع حمله توسط کلنی‌های آفتابزده است. در طول دوره گل‌دهی گیاهان نیز گاه اتفاق می‌افتد که شرایط جوی به صورت ناگهانی تغییر یافته و این خود باعث کاهش ناگهانی شهدزایی در گل‌ها می‌گردد، در چنین وضعیتی زنبوران صحرا روی گرسنه بدون اشتغال مانده و بنابراین دست به جستجوی منبع غذایی ثانوی می‌زنند که اگر کندوی ضعیف و بیدفاعی در زنبورداری پیدا کنند به غارت آن می‌پردازند.

۲- «شرایط نامساعد داخلی کندو»

آن دسته از کلنی‌های بیشتر در معرض خطر غارت هستند که دارای قدرت دفاعی ناقص بوده و یا مربیض و ضعیف باشند. (استفاده از حشره‌کش‌ها در زمین‌های زراعی، معمولاً به جمیعت زنبورهای کارگر لطمہ کاری زده و قدرت دفاعی آنان را کاهش میدهد).

جمیعت‌های دیگری که سایه خطر بر سرشان

بدون این که زنبور غارتگری نزدیک شود، آنان را مورد معاینه قرار دهیم. اما هنگامی که جریان شهدزایی گل‌ها تقليل یابند همه چیز تغییر می‌کند. مرحله زمانی خطرناک معمولاً پایان تابستان است، یعنی زمانی که گل‌زایی گیاهان کاهش یافته و در اکثر موارد پایان می‌یابند. در این مقطع زمانی کلنی‌ها رشد زیادی یافته‌اند، و زنبورها با سماجت به دنبال هرگونه منع غذایی در دسترس هستند، درست در چنین حالتی است که بدون وجود هیچ دلیل ویژه دیگری «غارت» صورت می‌گیرد. در حقیقت تعداد قابل توجهی از زنبورهای گرسنه در حالی که مجنوب بودی بسیار خوش عسل جمیعت دیگری گشته‌اند، حالات خاصی به آنان دست داده و به یک هدف معین حمله می‌کنند.

در طول ساعات روز، کندوهای موجود در یک زنبورداری می‌توانند موقعیت‌های مختلفی نسبت به مسیر تابش آفتاب داشته باشند. مثلاً، برخی در یک مدت کم و بیش طولانی در سایه واقع و بعضی دیگر دائماً در مسیر تابش آفتاب می‌باشند. تابش زیاد آفتاب بر کلنی‌های آفتابزده باعث باز شدن سریع تر خوشة زمستانی آنان نسبت به دیگر کلنی‌ها می‌شود. در این وضعیت